

מ"ת 55917/12/13 - מדינת ישראל נגד שלומי איבגי (עציר) - בעצמו, תומר קדוש (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 מרץ 2014

מ"ת 55917-12-13 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר) ואח'

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי

נגד

המשיבים

1. שלומי איבגי (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד שרון וקנין

2. תומר קדוש (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מורן מזרחי ממשרדו של עו"ד יצחק איצקוביץ

החלטה

1. בהמשך להחלטת בית המשפט מיום 5/2/14 במסגרתה נקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירה של סחיטה באיומים, וכן דבר קיומה של עילת מעצר, הורתי בהתאם למצות המחוקק בסעיף 21ב' לחסד"פ על קבלת תסקירי מעצר אשר ייבחנו את רמת מסוכנותם של המשיבים וכן מסוגלות חלופה להציב גבולות להתנהגותם.

2. תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב 1

המשיב בן 30, נשוי ואב לילדים. משפחת מוצאו מונה אם ושלושה אחים, אביו נרצח בהיותו בן 5. סיים 10 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, מתנדב באגודת "ארוחה חמה בכל יום". עובר למעצרו עבד בחברה לעבודות עפר.

התרשמות שירות המבחן - שירות המבחן התרשם מהמשיב כבעל רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי, משתדל לתרום לקהילה, משפחתו הגרעינית מהווה מקור לתמיכה משמעותית והצבת גבולות. עוד להערכת השירות, במצבי תסכול וכעס מתקשה המשיב לדחות סיפוקים ולבחור בהתנהגות לגיטימית. להערכת השירות קיימת **רמת סיכון בינונית** להישנות עבירת אלימות ככלל וכלפי המתלונן בפרט.

חלופות המעצר שנבחנו-

הראשונה, בדמות מעצר בת בכתובת מגוריו באשדוד (להלן: "**מקום החלופה**"), תחת פיקוחם של: **אשתו** - חן איבגי, בת 28, אינה עובדת; **חמו** - אלברט חזן, בן 51, רב נגד ביחידת מודיעין בצה"ל - כעת בשנת פרישה. שימש בעבר מפקח וערב עבור המשיב. **אחיו** - מישל איבגי, בן 39 נשוי ואב לילדים, עובד בחברת החשמל.

אחותו - רעות איפרגן, בת 36, נשואה ואם לילדים, עובדת כסייעת בגן. **גיסו** - אורי יפרגן, בן 43, נשוי, עובד כעצמאי (להלן: "**הערבים המפקחים**").

שירות המבחן התרשם מהמפקחים כאנשים נורמטיביים שביכולתם להציב גבולות למשיב ולשמש עבורו חלופת מעצר הולמת.

השנייה - בדמות מעצר בית במושב חלץ (משק מספר 87) ביחידת דיור השייכת למכרת המשפחה (אושרית נתן) (להלן: "**מקום החלופה**") בפיקוחם של אותם ערבים.

לסיכום, שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב לחלופה הראשונה בפיקוחם של הערבים המפקחים, וכן על הטלת צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים.

3. תסקיר בעניינו של המשיב 2

המשיב בן 34, נשוי ואב לשני ילדים. סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא. משפחת מוצאו מונה אם ושני אחים, אביו נפטר ממחלת ניוון שרירים. עובר למעצרו התגורר באשדוד ועבד כמוכר בשווקים.

התרשמות שירות המבחן - שירות המבחן התרשם, כי המשיב הצליח בשנים האחרונות לשמור על יציבות בחייו הן במישור המשפחתי והן במישור התעסוקתי. עוד התרשם השירות **מאפקט הרתעתי** של המעצר, על אף קיומם של דפוסי חשיבה הקשורים למערכת ערכים בלתי מגובשת. עוד להערכת השירות, מעורבותו הפלילית הקודמת של המשיב מבטאת את התנהלותו הבלתי נורמטיבית, קושי בקבלת גבולות חיצוניים וגבולות פנימיים להתנהגותו, קושי בהפנמת סמכות החוק ומערכת ערכים לקויה. שירות המבחן התרשם מקיומה של **רמת סיכון בינונית**, בעיקר בכל הקשור לשיבוש הליכי משפט, מאחר ולשיטת שירות המבחן טרם נסתיימה המחלוקת בגין החובות הכספיים.

חלופות המעצר שנבחנו

הראשונה - בדמות מעצר בית בכתובת מגוריו באשדוד (להלן: "**מקום החלופה**"), בפיקוחם של בני משפחתו: **אשתו** - עדי, בת 26, עובדת בעיריית אשדוד; **אמו** - מרי, בת 64, פנסיונרית; **חמותו** - חנה, עובדת בעיריית אשדוד (להלן: "**המפקחות הערביות**"). שירות המבחן התרשם, כי ביכולתן של המפקחות להציב גבולות להתנהגותו של המשיב, מבינות את משמעות הפיקוח ואחריותן כמפקחות וערבות.

השנייה - בדמות מעצר בית בדירה בבעלות המשפחה בהרצליה תחת פיקוחם של אותם ערבים.

לסיכום, שירות המבחן המליץ להורות על שחרורו של המשיב לחלופה הראשונה.

4. **באי כוח המשיבים** עתרו להורות על שחרורם של המשיבים לחלופות המעצר שנבחנו על ידי שירות המבחן ונמצאו מתאימות. לחילופין, לחלופות שנבחנו בבית המשפט. נטען, כי למעשה הסחיטה לכאורה לא נלוותה מעשה אלימות, אלא התבטא במספר אמירות. גם כאשר א' הפסיק לשלם את החוב, לא ננקטה כל אלימות ואין "עליית מדרגה" מבחינת האיומים, אלא מעשה הסחיטה לכאורה התבטא באמירה "החוב מועבר אליך".

ב"כ המשיב 1

עמד על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב- בן 30, נשוי ואב לילדים, עובד לפרנסתו, שירת שירות צבאי מלא, מתנדב באגודה המחלקת מזון למשפחות נזקקות, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי. לחובתו הרשעה משנת 2008 בגין עבירה דומה. אשר לחלופת המעצר, הוצע כי **המשיב 1** ישהה במעצר בית **במושב חלץ** ביחידת דיור של חברת המשפחה, בפיקוחם של הערבים שנבחנו על ידי שירות המבחן ונמצאו כראויים. נטען, כי יש בחלופה כדי לאיין את המסוכנות הלכאורית הנשקפת מהמשיב.

ב"כ המשיב 2

עמד אף הוא על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב- בן 34, נשוי ואב לילדים, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא. עוד נטען, כי חלקו של המשיב 2 הסתכם בשתי פגישות לכאורה, כאשר לא הייתה כל פעילות אלימה או חריגה בפגישות. הוצע כי המשיב 2 ישהה במעצר בית **בהרצליה** בדירה השייכת למשפחה, בפיקוחם של הערבים שנבחנו על ידי שירות המבחן וכן בסיועם של ערבים נוספים- חמו (יעקב בן איון) וגיסתו (עמוס קדוש רחלי) של המשיב. באי כוח המשיבים הפנו לאסופת פסיקה לתמיכה בטיעוניהם (בש"פ 6700/04, בש"פ 4722/12, בש"פ 6232/04, בש"פ 9500/07).

באי כוח המשיבים לאור הערת בית המשפט הציעו חלופות מרוחקות מהעיר אשדוד (מקום מגוריו של המתלונן), בפיקוחם של אותם ערבים שנמצאו ראויים על ידי שירות המבחן.

5. **באת כוח המבקשת** מנגד עתרה לדחות את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. נטען, כי המעשה המיוחס למשיבים הוא מעשה חמור- עסקינן באירוע סחיטה אשר נפרס לאורך תקופה ממושכת של מספר חודשים (אפריל- נובמבר 2013), כאשר תחילת האירוע ובסיסו באיומים שאיים לכאורה המשיב 1 על המתלונן- אחיו של א' בגין חוב כספי שחב א' למשיבים. באת כוח המבקשת הפנתה לתסקיר שירות המבחן, הן ביחס למאפייני אישיותם של המשיבים כמתואר בתסקירים והן ביחס להערכת השירות מקיומה של רמת סיכון בינונית. עוד עמדה באת כוח המבקשת על עברם הפלילי של המשיבים, כאשר לחובת **המשיב 1** הרשעה בעבירה זזה משנת 2008 בגינה נידון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען, כי קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מן הדין, שכן המשיב 1 נמנע מלהסגיר עצמו למשטרה במשך חודש למרות שהושארה בכתובת מגוריו, בידי רעייתו, הזמנה לסור למשטרה. עוד נטען, כי לחובת **המשיב 2** רישומים פליליים בגין עבירות סמים, אם כי התיישנו. אשר לחלופות המעצר שנבחנו נטען, כי הגם שבני משפחתם

של המשיבים התגייסו לסייע להם, עסקינן בחלופה משפחתית שיכול ולא תחזיק לאורך זמן בשים לב לכך כי המפקחים העיקריים יצטרכו להעתיק את מקום מגוריהם על מנת לפקח על המשיבים.

6. אין חולק שהמעשים המיוחסים למשיבים הם חמורים. בית המשפט העליון עמד כבר פעמים רבות על כך שבעבירה של סחיטה באיומים גלומה מעצם טבעה ואופייה מסוכנותו של הנאשם (ראה: בש"פ 11271/03). כמו כן, עבירת הסחיטה באיומים, מעצם טיבה, מעלה את החשש מפני שיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן העבירה (ראה: בש"פ 2938/05; בש"פ 6245/10). עם זאת, כבר נפסק, כי כאשר מדובר במקרי סחיטה באיומים שאין אלימות בצידם, אין קמה חזקת המסוכנות באופן אוטומטי, והנטל להוכחתה רובץ על שכמה של המבקשת. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בבש"פ 6232/04 אברג'ל נ' מדינת ישראל: **"ככלל, העבירה של סחיטה באיומים שאין אלימות לצדה, אינה מקיימת חזקת מסוכנות, והנטל להוכיח עילת מעצר רובץ על שכמה של המדינה."** במקרה אחר צוין, כי **"לדעתי, גלומה בעבירה של סחיטה באיומים, מעצם טבעה ואופיה מסוכנותו של הנאשם, אף על פי שהמחוקק לא מנה אותה בין העבירות שחזקה כי מתקיימת לגביהן עילת מעצר."** בית משפט זה התלבט במדרג המסוכנות הכרוך בעבירה זו. במקרים רבים הפתרון היה מעצר בית, ולעתים גם מעצר מלא; הדברים תלויי נסיבות".

עוד נקבע לא אחת, כי חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מוודאות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת (ראה: בש"פ 7206/10, בש"פ 6239/11).

7. בפניי התייצבו כלל הערבים שנבחנו אף על ידי שירות המבחן, והתרשמתי הייתה חיובית מאוד. מדובר באנשים נורמטיביים, המבינים את משמעות אחריותם כמפקחים וכערבים עבור המשיבים. עוד התרשמתי, שיש ביכולתם להציב גבולות להתנהגותם של המשיבים. עוד התרשמתי כי משפחותיהן של המשיבים נרתמו ועושות מאמצים לסייע למשיבים ככל שידרש. עוד לעניין זה אציין, כי רובם של המפקחים המוצעים בעניינו של המשיב 1 שימשו בעבר כמפקחים וערבים עבורו, ולדבריהם לא נרשמו הפרות.

8. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, עיינתי בתסקירי שירות המבחן, התרשמתי מכלל הערבים שהתייצבו בפניי ועל רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה בעבירות נשוא כתב האישום, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בחלופות המעצר שנבחנו בבית המשפט וכן על ידי שירות המבחן כדי להשיג את מטרת המעצר, וזאת מן הטעמים הבאים: **ראשית**, עסקינן במעשה של סחיטה באיומים מהמדרג הנמוך יחסית, שהתבטא באמירות המצוינות בכתב האישום, ללא אלימות פיזית לצידה. **שנית**, התלונה הוגשה בחלוף מספר חודשים על רקע הצתת המונית השייכת למתלונן- על רקע חשדו של האחרון שמעשה זה קשור לחוב הקיים של אחיו כלפי המשיבים. **שלישית**, אשר לעברם הפלילי של המשיבים- אכן לחובת המשיב 1 הרשעה משנת 2008 בגין עבירה דומה שבוצעה בשנת 2007, קרי, לפני 7 שנים, בגינה ריצה עונש מאסר בפועל. עם זאת, שירות המבחן ציין כי בשנים האחרונות המשיב מנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפרנס מעבודות שונות. אשר למשיב 2 הרי שהעבירות בהן הורשע התיישנו, עובר למעצרו ניהל אורח

חיים נורמטיבי. **רביעית**, התרשמותי החיובית מאוד מהערבים המפקחים כאנשים נורמטיביים ואחראיים שיהיה בכוחם לצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיבים וכן את החשש מפני הימלטות מן הדין (ביחס למשיב 1). מה גם, בכוונתי להורות על עיבוי החלופה באמצעות איזוק אלקטרוני אשר יציב גבולות חיצוניים להתנהגות המשיבים. עוד לעניין זה אציין, כי חלופות המעצר (מושב חלץ; הרצליה), מרוחקות גאוגרפית ממקום מגורי המתלונן. **חמישית**, חרף התרשמות שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון **בינונית**, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר לכתובות מגוריהם באשדוד, בכפוף לצו הרחקה ואיסור יצירת קשר עם המתלונן. לעניין מקום החלופה, סבורני שאין בשלב זה להחזיר את המשיבים לסביבתם הטבעית וגם לא לעיר בה מתגורר המתלונן, וראוי שמקום החלופה יהיה מרוחק לצד איזוק אלקטרוני.

9. לאור האמור לעיל הנני מורה על שחרורם של המשיבים בתנאי הערובה הבאים:

המשיב 1

- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא ביחידת הדיור במשק 87 - מושב חלץ, תחת פיקוחם של חן איבגי, אלברט חזן, מישל איבגי, רעות איפרגן, איפרגן אורי, לסירוגין.
- ב. איזוק אלקטרוני.
- ג. הפקדה כספית על סך 30,000 ₪.
- ד. חתימת ערבות עצמית על סך 50,000 ₪.
- ה. חתימת ערבות צד ג' על ידי כל אחד מהערבים על סך 50,000 ₪.
- ו. צו פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך שישה חודשים.
- ז. נאסר על המשיב ליצור קשר בין במשרין ובין בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשה.
- ח. המשיב ילווה לדיונים שייקבעו בעניינו בבית המשפט והן לפגישות בשירות המבחן על ידי אחד הערבים.

המשיב 2

- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת צמרות ב' 10 דירה 69 הרצליה, תחת פיקוחם של קדוש עדי, קדוש מרי, חנה בן איון, יעקב בן איון, עמוס קדוש רחלי, לסירוגין.
- ב. איזוק אלקטרוני.
- ג. הפקדה כספית על סך 30,000 ₪.

- ד. חתימת ערבות עצמית על סך 50,000 ₪.
- ה. חתימת ערבות צד ג' על ידי כל אחד מהערבים על סך 50,000 ₪.
- ו. נאסר על המשיב ליצור קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשה.
- ז. המשיב ילווה לדיונים שייקבעו בעניינו בבית המשפט על ידי אחד הערבים.

עותק ההחלטה יישלח למפקח על האזוק האלקטרוני וכן לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ד' אדר ב תשע"ד, 06/03/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב החלטתי ל-24 שעות, בשים לב כי מחר יחול יום ו' בשבוע.

ניתן להחל במתן הערבויות.

ב"כ המבקשת יעשה מאמץ להודיע דבר החלטתו עוד היום.

השעה כעת 10:25.

ניתנה והודעה היום ד' אדר ב תשע"ד, 06/03/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט

